เวียงพิงค์เชียงใหม่

ผู้ประพันธ์ ศิริพงศ์ วงศ์ไชย

ยอหัตถา วันทากราบนบ ท่านที่เคารพ เมื่อพบปราศรัย
ในโอกาสนี้ ขอชี้จ๋าไข เมืองศิวิไล เชียงใหม่แก้วกว้าง
เจ็ดร้อยซาวปี๋ ต๋ามที่ได้สร้าง เปลี่ยนแปลงทาง ยิ่งนัก

พญาเม็งราย พร้อมสหายรัก พร้อมพรักร่วมสร้าง เดิมที
ผ่านมาเมินแล้ว ผ่องแผ้วสดสี นาม“นพบุรี” เวียงพิงค์เอกอ้าง
มาบัดนี้นา ก้าวหน้าแผ่กว้าง เจริญทุกทาง คึกคัก

ด้านก๋านศึกษา พัฒนายิ่งนัก ประจักษ์ทั่วหน้า ธานี
วัฒนธรรมนั้น ยึดมั่นศักดิ์ศรี เรื่องประเพณี ของดีคู่บ้าน
ถึงปี๋ใหม่เมือง รุ่งเรืองเสี้ยงถ้าน ต่างสุขสำราญ เหลือล้น

น้ำใจ๋ไมตรี เฮามีท่วมท้น เป๋นมาแต่ต้น ยาวนาน
จริงใจ๋ต่อมิตร บ่คิดล้างผลาญ ช่วยเหลือเจือจาน วงศ์วานเหนือใต้
โอบอ้อมอารี น้องพี่ไกล๋ใกล้ บ่ว่าคนใด ทั่วแคว้น

อู้จ๋าปราศรัย จิตใจ๋แน่นแฟ้น ซื่อสัตย์หนักแน่น จริงจัง
เชียงใหม่เฮานี้ เหมือนมีมนต์ขลัง เพราะมีพลัง เด่นดังทุกด้าน
หากไผได้มา ต่างจ๋าเล่าต้าน บอกกล่าววงศ์วาน เพื่อนพ้อง

แล้วชวนกั๋นมา อาวอาพี่น้อง เพื่อมาสู่ห้อง เวียงพิงค์
พอได้มาแต๊ แอ่วแว่สุงสิง มาพบของจริง หลายสิ่งชอบสู้
ต่างเพลิดเพลินกั๋น รำพันพร่ำอู้ หลายสิ่งน่าดู เพียบพร้อม

อัธยาศัยดี บ่มีอ้อมค้อม มีจิตโอบอ้อม การุณย์
นิสัยนอบน้อม พร่ำพร้อมเกื้อหนุน ชอบสั่งสมบุญ ค้ำจุนทั่วหน้า
คนเชียงใหม่เฮา ตึงเจ้าและข้า ควรร่วมพัฒนา ใกล้ชิด

ขอน้อมเชิญชวน หมู่มวลญาติมิตร สะกิดบอกหื้อ กั๋นฟัง
ช่วยอนุรักษ์ ตั้งหลักปลูกฝัง เพื่อร่วมพลัง จริงจังแบบเบ้า
แนะนำลูกหลาน สืบสานกั๋นเข้า หื้อเชียงใหม่เฮา ครึกครื้น

เจ็ดร้อยซาวปี๋ ควรดีพลิกฟื้น หาจุดลึกตื้น ดีงาม
ช่วยกันค้นคว้า ศึกษาติดต๋าม เพียรพยายาม ด้วยความห่วงห้อย
สืบฮีตสานฮอย อย่าปล่อยต่ำต้อย ช่วยกั๋นผ่อกอย อย่าละ

ถึงปี๋ใหม่มา ร่วมคารวะ อย่าสวะขว้างเล่น ดูดาย
วัฒนธรรมนั้น สำคัญเหลือหลาย ปู่ ย่า ต๋า ยาย เชื้อสายแบบเบ้า
ไหว้นบคบยำ แนะนำลูกเต้า ต๋ามฮีตบ้านเฮา ก่อนนั้น

เรื่องประเพณี บ่มีแบ่งชั้น นับถือยึดหมั้น เมินมา
ขอเชิญพี่น้อง เพื่อนพ้องวงศา ร่วมพัฒนา ศึกษาเตื่อมแถ้ง
เมือง“นพบุรี” บ่มีเหือดแห้ง รุ่งเรืองแข็งแรง ยิ่งนัก

แขกไปไผมา อู้จ๋าปากตั๊ก ยึดหลักถูกต้อง งามดี
กล๋อนวาที คงมีเท่าอี้ เท่านี้ลวดวางลง ก่อนแหล่นายเฮย